

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.021 van 5 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat C. DIERCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine.

Tot 1994 woonde u in Grozny waar u uw permanente propiska had. U werkte als acteur bij het theater van Grozny. In 1994 trok u samen met uw broer Zaurbek naar Moskou vanwaar u uw broer zou helpen met zijn vertrek naar Frankrijk waar hij ging studeren.

Omwille van het toenmalige klimaat in Tsjetsjenië en omdat u een job aangeboden kreeg, bleef u in Moskou.

In de periode 2000-2002 werkte u als free lance journalist bij de krant Obyedinyonnaja Gazeta. De redactie van de krant ontving geregeld anonieme dreig telefoons waarin geëist werd dat de krant haar activiteiten zou stopzetten.

U stuurde tevens artikels door naar "The Chechen Times", wat in België werd gepubliceerd. In uw artikels kloeg u diverse mensenrechtenschendingen aan.

U had aanvankelijk een tijdelijke registratie in Moskou, maar die werd niet verlengd.

In 1995 ontving u van uw vriend Magomed Saitov, pro-rector aan het Pedagogisch Instituut in Grozny, een videocassette met beelden van verschillende mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië. Hij vroeg u die cassette openbaar te maken. Daarop overhandigde u de cassette aan een bevriende tolk bij de Amerikaanse ambassade in Moskou. Zij had immers veel contacten met buitenlandse journalisten.

Enige tijd later belde die tolk u met de vraag of u voor de BBC commentaar wou geven bij de videobeelden en enkele vragen wou beantwoorden voor een radioprogramma. U bent hierop ingegaan.

Enkele dagen later liet uw vrouw vanuit Grozny weten dat ordediensten met geweld uw huis en dat van uw ouders waren binnengevallen op zoek naar u.

Als gevolg hiervan regelde u een vals intern paspoort op naam van Kuretkin Mairbek met daarin een propiska in Moskou.

Uit vrees problemen te krijgen bij het inruilen van het oude Sovjet paspoort voor een nieuw Russisch paspoort, keerde u in 2002 terug naar Tsjetsjenië waar u in Duba Yurt (Shalinskydistrict) ging wonen. Vandaaruit ging u regelmatig naar uw ouderlijk huis in Mitchurina (Groznskydistrict) – waar u uw propiska had – om ervoor te zorgen dat het huis niet door onbekenden werd ingenomen.

In februari 2008 bleef u in Mitchurina overnachten aangezien u in Grozny bij de krant "Groznski rabotchiy" had gesolliciteerd en u enkele dagen later opnieuw een afspraak had met de hoofdredacteur van die krant. Op 13 februari 2008 werd u vanuit Mitchurina door een vijftal gemaskerden meegenomen naar de politie in de Leninwijk in Grozny. U werd daar geconfronteerd met uw verleden als journalist en met het interview bij de BBC. U werd gedwongen een informant te worden. De dag nadien werd u door uw neef Arbi Khassanov vrijgekocht.

Uiteindelijk verliet u in februari 2008 Tsjetsjenië, richting België waar u op 25 februari 2008 aankwam en diezelfde dag asiel vroeg.

U bent in het bezit van een intern paspoort op naam van Kuretkin Mairbek met een permanente propiska in Moskou, een lidkaart van een theatervereniging dd. 1985, een rijbewijs dd. 31 augustus 1987 op naam van Mairbek Magomadov en een schooldiploma van uw echtgenote.

Verder legde u enkele artikels neer uit "Obyedinyonnaja Gazeta" en "The Chechen Times" waarvan u beweerde ze geschreven te hebben.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u geen enkel document voorlegt waaruit kan afgeleid worden dat u Magomadov Mairbek bent die van 2000 tot 2002 als journalist voor de kranten "Obyedinyonnaja Gazeta" en "The Chechen Times" schreef.

U bent niet in het bezit van uw echt intern paspoort waaruit zou kunnen blijken dat u Magomadov Mairbek bent met een propiska in Grozny.

U legde voor het Commissariaat-generaal een intern paspoort neer op naam van Kuretkin Mairbek met een propiska in Moskou. U zou dit paspoort geregeld hebben nadat uw familie problemen kende als gevolg van uw interview bij de BBC (CGVS, p.8-9).

Ter staving van uw ware identiteit legde u een theaterkaart dd. 1985 en uw rijbewijs dd. 31 augustus 1987 neer.

Uit deze documenten kan echter geenszins afgeleid worden dat u de journalist Magomadov Mairbek bent die in de periode 2000-2002 voor de kranten "Obyedinyonnaja Gazeta" en "The Chechen Times" schreef.

Ter ondersteuning van uw journalistieke activiteiten legde u twee artikels neer van "Obyedinyonnaja Gazeta" en twee van "The Chechen Times".

M. Magomadov wordt slechts in één artikel van "Obyedinyonnaja Gazeta" genoemd als auteur.

Er kan echter niet met zekerheid gesteld worden dat het hier Mairbek Magomadov betreft, aangezien de hoofdredacteur van de betrokken krant Mansur Magomadov heet en dus dezelfde initialen draagt.

Het tweede artikel vermeldt geen auteur.

Wat betreft de artikels in "The Chechen Times" dd. 15 september 2003 dient vooreerst vastgesteld te worden dat wederom slechts één artikel ondertekend is met de naam Magomadov Mairbek.

Het tweede artikel noemt een andere schrijver.

Bovendien beweerde u sinds uw terugkeer naar Tsjetsjenië in 2002 geen artikels meer geschreven te hebben betreffende de situatie in Tsjetsjenië (CGVS, p.31). U verklaarde dat journalisten onder meerdere namen publiceerden om de indruk te geven een grote redactie te hebben (CGVS, p.27).

U heeft echter geen enkel begin van bewijs geleverd dat de voorgelegde artikels werkelijk van uw hand zijn (CGVS, p.27).

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat u niet op de hoogte bent van enkele belangrijke feiten betreffende de journalistieke wereld in Tsjetsjenië.

Zo beweerde u dat Obyedinyonnaja Gazeta in 2002 werd opgedoekt en dat de krant nooit is verschenen in Tsjetsjenië (CGVS, p.28).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat sinds 2002 de krant wekelijks werd gepubliceerd in Tsjetsjenië.

Geconfronteerd met M. Khadzhiev, L. Satuyeva, Sh. Magomayev en A. Sagapiov, herkende u deze niet als de hoofdredacteurs van twee nationale Tsjetsjeense kranten en van twee kranten uit Grozny in 2002 (CGVS, p.31).

U herkende evenmin Umar Yarichev als voorzitter van de vakbond van journalisten in die periode in Tsjetsjenië en Amlikhan Khasbulatov als voorzitter van de vakbond van Tsjetsjeense schrijvers in 2002 (CGVS, p.32). Satsita Isayeva, redacteur van "Golos Chechenskoi Respubliki" (Voice of the Chechen Republic) die in 2002 werd ontslagen als gevolg van hervormingen onder Gantemirov en die in januari 2008 werd neergeschoten als gevolg van de bedenkingen die haar man Timur Aliyev formuleerde na de Russische parlamentsverkiezingen, herkende u evenmin (CGVS, p.32).

Gezien u als free-lance journalist tot 2002 actief was, kan verwacht worden dat u dergelijke hooggeplaatste personen binnen de Tsjetsjeense journalistiek zou herkennen.

U kon zelf ook geen enkele journalist noemen die omwille van zijn schrijven problemen heeft gekend (CGVS, p.31).

Verder is het helemaal niet aannemelijk dat u niet weet met welke journalist u sprak voor het radioprogramma van de BBC. U weet evenmin voor welk programma het interview was (CGVS, p.17).

Voorts is het bijzonder opmerkelijk dat u geen enkel feit, artikel of reportage kon aanhalen dat in 2007 in de Tsjetsjeense pers zou verschenen zijn (CGVS, p.32).

Gezien u enkele jaren

mensenrechtenschendingen versloeg, is het weinig geloofwaardig dat u zelf dergelijke recente gebeurtenissen niet zou kunnen aanhalen (CGVS, p.32).

Hoewel u beweerde, gezien uw culturele achtergrond (CGVS, p.28), in 2008 gesolliciteerd te hebben als culturele verslaggever bij "Groznski rabotchiy", wist u niet hoe het theaterstuk dat in 2007 volgens u werd gebracht en waarin president Ramzan Kadyrov wordt geprezen, heette. U wist evenmin wat de officiële naam was van de theaterzaal waarin het stuk werd gebracht (CGVS, p.33). U was bovendien niet op de hoogte van eventuele festiviteiten naar aanleiding van het feit dat Ramzan Kadyrov 100 dagen aan de macht was (CGVS, p.14).

Gelet op alle bovenstaande vaststellingen heeft u noch uw profiel als journalist, noch uw recent verblijf in Tsjetsjenië aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan de door u uiteengezette vluchtmotieven die geleid hebben tot uw komst naar België.

Gezien uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België niet kan worden vastgesteld, heeft u derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd/kan zijn van een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde theaterkaart dd. 1985, uw rijbewijs dd. 31 augustus 1987 en het schooldiploma van uw echtgenote zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen, daar zij geenszins een aanwijzing zijn van uw journalistieke activiteiten, noch van uw recent verblijf in Tsjetsjenië. Het door u neergelegde intern paspoort werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De Raad stelt vast dat de feiten, zoals beschreven in de bestreden beslissing, niet worden betwist.

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 15 juni 2008 de schending aan van de motiveringsplicht.

De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker valt uiteen in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., X, nr. 167.408, 2 februari 2007; R.v.St., X, nr. 167.852, 15 februari 2007). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.2. Verzoeker herhaalt dat het binnenlands paspoort op naam van Mairbek Kurechin een vals paspoort is dat hij bemachtigde om aan vervolgingen te ontsnappen.

Verzoeker laat gelden dat hij documenten met pasfoto heeft bijgebracht zodat kan worden vastgesteld dat Mairbek Kurechin en Mairbek Magomadov één en dezelfde persoon zijn.

Hij stelt dat de theaterkaart en het rijbewijs zijn werkelijke identiteit aantonen.

Verder stelt hij, trekt de bestreden beslissing niet in twijfel dat Mairbek Magomadov een oppositiejournalist is. Aldus staat volgens verzoeker vast dat hij als oppositiejournalist wordt vervolgd.

Verzoeker stelt tevens dat hij wel degelijk artikels heeft neergelegd die duidelijk door hemzelf, Mairbek Magomadov, zijn geschreven.

Aangaande het gebrek aan kennis over bepaalde feiten, benadrukt verzoeker dat hij van 2002 tot 2008 quasi ondergedoken leefde in Duba Yurt waar hij geen toegang had tot de media. Hij stelt dat het niet eerlijk is van hem te verwachten dat hij zich bepaalde zaken van zes jaar geleden, nog zou herinneren. Hij wijst er op dat hij wel degelijk een aantal namen van journalisten herkende maar dat hij onmogelijk alle namen kon kennen. Hij stelt dat iedereen zijn eigen vakbond kon oprichten zodat bepaalde namen daardoor niet zo belangrijk waren, reden waarom hij de voorzitters ervan niet kent.

De naam van de BBC journalist en het programma kent verzoeker niet meer aangezien alles via een tolk verliep en deze feiten ook meer dan zes jaar geleden plaatsvonden.

Ook het feit dat hij het theaterstuk ter ere van president Kadyrov niet kende, noch feiten, artikels of reportages verschenen in 2007 kon aanhalen, wijt verzoeker aan zijn onderduiken. Verzoeker vindt het tevens niet correct dat nergens uit de beslissing blijkt dat er opvallende reportages of artikels werden uitgebracht.

2.3. Wat betreft de artikels, stelt de Raad vast dat deze niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, worden deze artikels niet in overweging genomen.

Verzoeker geeft ook niet meer duiding bij zijn bewering dat hij artikels heeft neergelegd die duidelijk door hemzelf, Mairbek Magomadov, zijn geschreven.

Aldus blijven enkel de vaststellingen in de bestreden beslissing staande, waarin wordt overwogen dat er slechts één artikel uit "Obyedinyonnaja Gazeta" melding maakt van de naam M. Magomadov en één artikel uit "The Chechen Times" de naam Magomadov Mairbek vermeldt.

Tevens blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat de "Obyedinyonnaja Gazeta" inderdaad onder leiding staat van Mansur Magomadov, waardoor de Commissaris-generaal terecht twijfels heeft bij de waarachtigheid van verzoekers bewering als zou dit artikel geschreven zijn door hemzelf onder de naam Mairbek Magomadov (zie "The press in the Chechen Republic", p.4), wat verzoeker ook toegeeft in zijn verklaringen (zie gehoorverslag van 22 april 2008, p. 27).

Ook verzoekers verklaring dat hij geen artikels meer schreef na zijn terugkeer naar Tsjetsjenië in 2002, blijkt uit het dossier, en is bijgevolg in tegenspraak met de datum van het artikel zoals vermeld in de bestreden beslissing.

Verder moet worden opgemerkt dat verzoeker wel verklaarde dat hij bepaalde artikels zelf had geschreven, zonder naamvermelding of onder een andere naam (zie voormeld verslag, 27). De Raad besluit evenwel uit deze verklaringen, te meer gelet op het bovenstaande, dat verzoeker zijn bewering niet aannemelijk is. Verzoeker betwist dit onderdeel van de motivering tevens niet.

Uit het bovenstaande moet worden afgeleid dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als journalist voor de betreffende bladen heeft gewerkt.

De Raad is trouwens van mening dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker, aangezien hij verklaarde één van de medeoprichters te zijn van de Obyedinyonnaja Gazeta en er twee jaar bij werkte (zie gehoorverslag DVZ p.1), slechts een paar artikels kon voorleggen.

Trouwens, verzoeker verklaarde bij het Commissariaat-generaal in tegenstrijd met voorgaande verklaring, dat hij niet één van de oprichters van deze krant was (zie voormeld gehoorverslag, p. 25); deze tegenstrijdigheid draagt niet bij tot zijn geloofwaardigheid.

Aangezien dit aspect de kern van verzoekers relaas betreft, is zijn bewering hierom problemen te kennen, niet aannemelijk.

Ook betreffende de video brengt verzoeker geen begin van bewijs bij. Verzoeker verklaarde nochtans dat bijna iedereen thuis een kopie had van de videocassette (zie voormeld gehoorverslag, p. 26).

Verder moet worden vastgesteld dat verzoeker geen bewijs van identiteit bijbrengt.

De theaterkaart en het rijbewijs zijn inderdaad geen bewijs van identiteit.

Verzoeker legt zijn binnenlands paspoort dat zijn identiteit zou kunnen bewijzen, niet voor. Nochtans verklaarde verzoeker een eerste binnenlands paspoort te hebben gehad, maar dat hij dit "zo diep had verstopt dat hij het niet meer kon vinden" (zie verslag van 22 april 2008, p. 9). De Raad gelooft niet dat verzoeker zijn eerste binnenlands paspoort, dat in de Russische

Federatie een belangrijk document uitmaakt, op dergelijke simpele manier zou zijn kwijtgespeeld.

Verzoeker verklaart dat toen hij zijn tweede -authentieke- binnenlands paspoort ging afhalen in 2003, hij enkel zijn geboorteakte toonde. Gevraagd naar de geboorteakte antwoordde verzoeker dat deze *“normaal thuis ligt, maar dat zijn vrouw die niet heeft meegestuurd omdat die misschien vertrappeld of meegenomen was”*.

Dat verzoeker niet weet wat er met dit document is gebeurd, is niet geloofwaardig, te meer daar hij van het belang ervan op de hoogte was, aangezien hij het volgens zijn beweringen aanwendde om een tweede binnenlands paspoort te verkrijgen.

Ook verklaarde verzoeker door de ROVD gearresteerd en vrijgekocht te zijn; verzoeker stelde dat hierbij zijn documenten in beslag waren genomen.

Echter, tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag DVZ p. 2; vraag 21) verklaarde verzoeker eerst dat zijn legerboekje en diploma werden afgenomen, om vervolgens te verklaren dat zijn binnenlands paspoort, zijn internationaal paspoort en zijn diploma werden afgenomen en er aan toe te voegen dat dit alles was wat er werd afgenomen.

Op de vraag op het Commissariaat-generaal waar zijn internationaal paspoort was, antwoordde verzoeker dat hij dat niet wist, terwijl hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat dit in beslag was genomen (zie gehoorverslag van 22 april 2008, p. 10).

Het is duidelijk dat verzoeker over het niet voorleggen van bepaalde documenten ongelooftwaardige verklaringen aflegt.

Trouwens, verzoekers verklaringen aangaande zijn vluchtroute bevatten ook ongelooftwaardige elementen.

Vooreerst verklaarde verzoeker met een vals internationaal paspoort te zijn gereisd.

Hij kon echter geen details geven over de naam vermeld in het valse paspoort, noch over de geboortedatum of het adres en beweert dat hij het paspoort niet te zien heeft gekregen (zie gehoorverslag van 22 april 2008, p. 24).

De Raad gelooft deze uitleg niet; van iemand die zijn land ontvlucht mag worden verwacht dat hij op de hoogte is van de documenten die worden gebruikt, te meer daar de mogelijkheid om de Russische Federatie te ontvluchten, afhangt van deze documenten.

Niet onvermeld mag worden gelaten dat verzoeker, ondanks de vraag van de ambtenaar van het Commissariaat-generaal (zie voormeld gehoorverslag, p. 23), geen documenten bijbracht dat hij de laatste jaren vóór zijn vlucht, effectief in Tsjetsjenië woonde; hij verstreekte evenmin een verklaring voor zijn in gebreke blijven.

2.4. Verzoeker zond na het indienen van zijn verzoekschrift, per aangetekende brief van 6 november 2008 aan de Raad wel enkele geschreven verklaringen van personen die bevestigen dat hij Mairbek Magomadov heet, alsook dat hij journalist was.

Deze documenten zijn duidelijk gesolliciteerd en zijn niet in staat de voormelde vaststellingen omtrent het ontbreken van documenten, ten gunste te keren.

2.5. De Raad is van oordeel dat verzoekers onwetendheid over belangrijke feiten, reportages, belangrijke personen uit de journalistieke wereld, enz. de geloofwaardigheid van zijn relaas schaadt. Inderdaad blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op een groot aantal relevante vragen het antwoord schuldig bleef en/of foutieve antwoorden gaf. Verzoeker ontkent deze vaststellingen niet, maar tracht ze enkel te nuanceren.

Van een journalist mag worden verwacht dat hij op een aantal van deze vragen concreet en correct kon antwoorden, te meer daar zoals verzoeker beweert, hij omwille van zijn journalistieke bedrijvigheid werd vervolgd.

Verzoekers verweer dat hij op bepaalde vragen wel een correct antwoord zou hebben gegeven, worden niet gestaafd; zijn verweer overstijgt derhalve het niveau van een blote bewering niet.

Door de voormelde onwetendheid wordt zowel zijn recent verblijf in Tsjetsjenië, als zijn bezigheid van journalist, ongelooftwaardig.

2.6. Verzoekers relaas is ongeloofwaardig omwille van een gebrek aan bewijs van identiteit, een gebrek aan bewijs van het feit dat hij auteur zou zijn van bepaalde artikels en tevens van de overige aangehaalde feiten, omwille van ongeloofwaardige elementen betreffende zijn documenten en reisweg, en omwille van gebrekkige en foutieve verklaringen betreffende vragen in verband met zijn profiel als journalist.

Ook het recent verblijf in Tsjetsjenië staat bijgevolg niet vast.

Bij een ongeloofwaardig relaas is er geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingdefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

De informatie van algemene aard die verzoeker bijbrengt, toont aan dat de situatie in Tsjetsjenië en de situatie van Tsjetsjenen in de Russische Federatie nog steeds problematisch is, maar is op zich onvoldoende om een reëel risico op ernstige schade in concreto te gronden.

Het loutere feit van Tsjetsjeense origine te zijn, is in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, op zich onvoldoende om een dergelijk risico aan te tonen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 december 2008 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE